

[Ebba Strange]

re grund til at tage sagen om mordet i Egebæksvang Skov i 1976 op til fornyet efterforskning?»

Begrundelse

I maj 1976 blev Jakob Brølling dømt ved et nævningeting for mord. Dommen afstedkom en del offentlig omtale, da der blev sat spørgsmålstegn ved bevisernes gyldighed. Sagen blev forsøgt rejst ved Den særlige Klageret, men blev afvist.

Den dømte har nu afsonet dommen og er på fri fod.

I forbindelse med, at der er aflagt tilståelse af mordet på en pige på Fanø i 1980, er politiet blevet opmærksom på, at han, der har aflagt tilståelsen, boede i nærheden af Egebæksvang Skov, da mordet fandt sted, samt at der er lighedspunkter mellem de to mord.

På denne baggrund må det være rigtigt af hensyn til enhver retfærdighedsovervejelse, at anklagemyndigheden på ny tager Egebæksvangmordet op til undersøgelse.

Svar (25/6 87):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Politimesteren i Hillerød har over for Justitsministeriet oplyst, at politiet for tiden foretager nærmere undersøgelser i relation til den tilståelse, som den omhandlede person har afgivet vedrørende det såkaldte Fanø-mord.

Politimesteren har endvidere oplyst, at politiet naturligvis på denne baggrund løbende overvejer, om den pågældende har gjort sig skyldig i andre forbrydelser, og undersøger spørgsmålet om en egentlig genoptagelse af efterforskningen i afsluttede straffesager. Den omhandlede persons eventuelle tilknytning til mordet i Egebæksvang Skov i 1976 vil indgå i disse undersøgelser.

Politimesteren har imidlertid – efter drøftelse med statsadvokaten – af efterforskningsmæssige grunde fundet det hensigtsmæssigt, at arbejdet tilrettelægges således, at den pågældendes tilståelse af Fanø-mordet i første række søges underbygget.

Politimesteren har givet udtryk for, at arbejdet vil blive gennemført hurtigst muligt.

Spm. nr. S 1303

Til justitsministeren (18/6 87) af:

Tinning (VS):

»Vil ministeren sikre et øjeblikkeligt stop for afvisningen af afghanske asylansøgere til Holland?«

Begrundelse

Efter den gældende udlændingelovs § 48, stk. 2, må en asylansøger ikke sendes til et land, hvor der er risiko for forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, artikel 1 A, nævnte grunde, eller hvor der ikke er beskyttelse mod videresendelse til et sådant land.

I sit seneste nummer dokumenterer månedsbladet Press, at afghanske asylansøgere, der afvises til Holland, risikerer videresendelse til Pakistan. Spørgeren er i besiddelse af et brev fra den hollandske udenrigsminister til den hollandske justitsminister, der bekræfter dette forhold.

Men i Pakistan er afghanere netop udsat for risiko for forfølgelse af de i flygtningekonventionen nævnte grunde. Det er en trist og velkendt realitet.

Af materiale, som ministeren har tilsendt retsudvalget, fremgår det klart, at Danmark afviser afghanske asylansøgere til Holland – det seneste eksempel er fra den 10. januar i år, hvor 5 afghanere indrejst til Kastrup med KLM blev sendt direkte retur til Amsterdam.

Regeringens flygtningepolitik er både kynisk og inhuman, og de seneste ændringer af flygtningeloven var aldeles uappettilige. Det kan dog ikke begrunde, at asylansøgere ved den danske grænse behandles endnu dårligere, end der er dækning for i loven.

Ministeren må derfor straks sikre, at der sættes en stopper for den beskrevne praksis. Det kan være, han ikke kan lide det. Men så må han i anden omgang gå til Folketinget og bede om en yderligere forværring af udlændingeloven.

Svar (29/6 87):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter udlændingelovens § 48, stk. 2, kan Direktoratet for Udlændinge træffe afgørelse om afvisning af en udlænding, der uden de fornødne rejsedokumenter ønsker at indrejse i Danmark for at søge asyl her. Udlændingen må dog ikke afvises og udsendes til et land,